

Jeske Bloem: Er moet meer zijn

dinsdag 30 november 1999

Jeske Bloem (schuilnaam) had jarenlang het gevoel dat er 'meer moet zijn'. Lees over haar zoektocht en over de ellende die ze doormaakte. Nu brengt ze kleur in het leven door te schilderen.

Is kind had ik het gevoel dat er meer moest zijn op de aarde dan alleen naar school gaan, gezin, eten, drinken en slapen. De aarde vond ik namelijk zo prachtig, zo vervullend, zo inspirerend; wie heeft dat toch gemaakt? Ik kon mijn eigen droomwereld scheppen, door naar lieveheersbeestjes te kijken, naar druppels regen die aan de takken van de bomen hingen of door te genieten van de wind die door de bomen joeg. Er was meer. Ik wist het zeker.

Als puber kwam ik er niet uit. Er kwam een berg informatie op me af. Ik zag dat er mensen waren die niet zo lyrisch in het leven stonden. Ik werd mishandeld, geïntimideerd, en werd harder. Maar toch, ik wist diep binnenin mij: er iets iets goddelijks. Ook in mij. Mensen zijn op de aarde gezet om in vertrouwen, harmonie, vrede te leven. Dat weet ik zeker.

Draaideurpatiënte

Ik trouwde. Het ging niet zo O.K. Mijn man stierf aan hersenontsteking. En ik hobbelde verder. Gaf mezelf niet eens de tijd om dit te verwerken. Dook in een andere relatie. Trouwde weer. Kreeg 2 prachtige kinderen. Maar was nog steeds zo'n rondtollende stofzuiger, die keihard werkte, alles wilde weten, alles perfect wilde doen en daardoor mijn eigen leventje totaal negeerde. Ik belandde in een psychiatrische inrichting. Niet 1, niet 2, maar totaal 10 of 11 keer. Een draaideurpatiënte, van wie er heel veel zijn. Iedere keer mijn grenzen overgaand, platgespoten worden, eruit krabbelen en langzaam weer van het blok beton worden tot een mens met een ziel, bewogenheid en eigen leven.

Gebonden

Mijn handen zitten vast.

Heb ik eigenlijk wel handen?

Ze gaan niet zo ik wil.

Ik zit vast aan hoe de ander denkt.

Aan tradities, therapieën, autoriteiten.

Aan verslavingen, rolpatronen, macht, nicotine, alcohol, vrijheid.

Maar….

Mijn gevoel is mijn gevoel.

Mijn man scheidde van me. Maar nog steeds had ik een vertrouwen in het leven, in mensen, in de goddelijke aard van mensen, in een diepere bedoeling die dit leven moet hebben…dat kan niet anders.. kijk maar alleen naar buiten, naar vogels, naar vlinders, naar blauwe luchten..het kan niet anders…dit geloof is, was en blijft ijzersterk in mij. Maar wie heeft het zo gemaakt? Waar is die god dan? Hoe kan ik hem ontmoeten? Veel vragen, ik was al 45 maar had nog steeds geen antwoorden. Ik worstelde me door allerlei therapieën heen, zocht in new-age boekjes, in chakra's en kleurenleer, aromatherapie en belandde zo ook bij een paranormaal-genezeres.

Zoektocht

De zoektocht gaf niet een complete vervulling. Maar ik kwam een stapje verder, dat wel. Kijk, ik pikte het gewoon niet: dat doorsnee carrière maken; ik pikte het niet: meedoen met de lotto, me druk maken over voetbalwedstrijden of vermageringskuren, dat was voor mij beslist niet hoe God, de Goddelijke Maker het leven had bedoeld.

Vrienden van mij adviseerden me HET BOEK (de bijbel in een moderne vertaling) te lezen. Ik begon en vond het spannend. Eindelijk vond ik de termen, de woorden die al vanaf mijn jeugd in mij leefden. Eindelijk was er iemand op dezelfde golflengte.

Ik ging weer door het lint, en dook daarbij ook nog, bij het oversteken, door een auto heen. BIJNA DOOD? Maar God, als u dan bestaat, dan help mij, want nu weer "bijna-dood" verwerken? Het is onmogelijk, al die ellende die ik steeds krijg te verhapstukken. Ik ben maar 1 mens met 1 leven. Hoe kan het dat dit allemaal in één leven plaatsvindt, is dat niet een beetje teveel?? Heer, help mij. Laat U dan zien.

Nieuwe kans

En God liet zich zien. Vrienden gingen bidden voor mij. Voor genezing. En dan een complete. En ja, als mensen met een goede motivatie in hun hart, eenparig iets begeren van God, dan komt het voor elkaar. Ook in mijn geval. Na 6 weken was ik weer thuis. Uit het ziekenhuis vandaan. Vastbesloten om meer van Jezus, van God te leren. Vastbesloten mijn bijbel echt te gaan lezen. Vastbesloten dankbaar te zijn voor deze nieuwe kans die ik had gekregen.

Ik ging naar een gemeente, liet me dopen, volgde bidstonden en bijbelstudies. En had zo'n behoefte om meer van God te leren kennen en om zijn Liefdesbrief aan ons werkelijk te begrijpen.

Schilderen en kleur brengen

Ik was ook dankbaar voor dit nieuwe leven en ging met alles wat ik in me had dit avontuur met God, met Jezus, met de Heilige Geest aan. Ik wilde uit dankbaarheid hiervoor gaan schilderen. Niet dat ik dat beheerste, maar dat kwam zo in me op. Ik liet me leiden door de Geest van God en ben begonnen. In het begin aarzelend, later met steeds meer plezier en spanning.

En onze God laat mij dingen lezen uit de bijbel, geeft beelden door, geeft aan waar ik schilderijen mag ophangen, geeft financiën om dit werk te doen en laat mij zien dat Hij geen saaie God is, maar vol kleur, dynamiek, creativiteit en emoties. En die God wil ik dienen.

Zo heb ik nu een website gemaakt en vlag ik in de gemeente. Om zo aan Gods doel voor mijn leven te beantwoorden: KLEUR brengen in zijn koninkrijk.

Johannes 1:14

Het was LICHT

Het was WARM

Het was BLIJDSCHAP

Het was DIEPE VREDE, toen God zijn Geest uitstortte over allen.

Zonen en dochters spreken Gods Woord.

Mannen hebben betekenisvolle dromen, anderen hebben visioenen.

Zullen wij in deze tijd leven???

Jeske Bloem, 2001

Tekst, gedichten en foto's: Jeske Bloem. Bewerking en opmaak voor Keerpunt: Kees Langeveld, 2001, 2008. Om wille van privacy is de schuilnaam Jeske Bloem gebruikt.

Zou jij ook aan Gods doel voor je leven willen beantwoorden en meer willen weten? Neem gerust contact op met Jeske: mail Jeske.